

யாழி தீபகற்பத்தில் ஷடமராட்சியில் வல்விவட்டியில் வாழி ஷைவவேளாண் றரவினுதித்த

சிவகவிமாமணி கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பியின் அன்பு மனைவி

அமரர் திருமதி

மாடேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பியின்

நீவைலுலா

13.07.2005

322.099

சாந்தியை

அன்புடனும் ஆதரவுடனும்
பண்புடனும் பாசமுடனும் எம்மைப்
பேணிக் காத்து உடல் பொருள்
ஆவியெல்லாம் எமக்காகவே
வாழ்ந்து இறைபதம் நாடிச் செல்லும்
தெய்வமே!
சாந்திக்காக இம்மலரைச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இணைப்பினாலு வாழ்ந்துவந்த
கணவனுல் பாசத்தால்
பள்ளிகளால்

அமரர் திருமதி

மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பி

தோற்றம்

01.05.1930

மறைவு

13.06.2005

தித் திருணை வெண்பா

பார்த்திப ஆண்டில் பகரும் வைகாசியில்
சார்தரு பூர்வபக்கச் சட்டமே - சீர்தகழும்
மாண்புடைய ஆசிரியை மாதேவிப் பிள்ளைதான்
தீண்டரியோன் தாள்சேர் தினம்.

உ

சிவமயம்

தேவதீர்ப் பரக்கள்

தேவாரம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள் தங்கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனை கடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

திருவாசகம்

அம்மையே! அப்பா! ஒப்பிலா மணியே!
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே!
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுனைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
 குளிரவென் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டுமனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடி குடி
 ஈசற்கு ஆட்செய்மின் குழாம்புகுந்து
 அண்டங் கடந்தபொருள் அளவில்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்று முள்ள
 பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்தோ தற்கரியவன்
 நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
 அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
 மலர்சிலம் படிவாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்கருவாகிப்
 பிறவாகித் திறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
 கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

அமரர் மீதான இரங்கற்பாக்கள்

கண்போற் காத்துவந்த கனவனின் றூலாய்

மனைமாட்சி சிறந்திட்ட மாதரசி மாதேவியே
நினைந்துருகி மாமுகின்றேன் நெடுந்தாரஞ் சென்றாயோ
மனமதுதான் இசைந்தாயோ வாட்டங்கள் இல்லாமல்
நினைவுமே கனவாகி நெஞ்சமது வேகுதம்மா.

சோடிழந்த அன்றிலானேன் சிறகொடிந்த பறவையானேன்
தேடித்தோடி அலைகின்றேன் துணையிழந்த பிணையானேன்
ஓடியுலாவித் திரிந்தாயே உன்னுருவம் காணேனே
வாடிவாடி அலைந்தபோதும் வடிவெதுவும் தேரேனே.

கவலைகள்தான் மெத்தவாச்சு கண்மணியே கண்திறவாய்
அவலமது நீங்குதற்கு அன்புரைகள் கூறாயோ
பவளவாய் திறந்தங்கே பனிமொழிகள் கூறாயோ
சிவனருள்தான் ஈர்ந்தவழி சிவலோகஞ் சென்றாயோ.

துறந்தனையே என்னையுமே தூயவன்தான் சேர்தற்கு
மறந்தனையே மக்களையும் மருமக்கள் ஆதரவையும்
பிறந்தவர்கள் இறப்பதுதான் பூவுலக இயற்கையென்று
பிறவாதான் தாள்நாடிப் பிரியமுடன் சென்றாயோ.

நல்லூரிற் கந்தனவர் முன்னிலையில் நலமாக
நல்லுறவு கொள்ளுதற்கு நம்மைநேர் காணவைத்தார்
சொல்லும்வகை திருமணத்தை மீனாக்ஷி முன்னிகழ்த்த
உள்ளமது பெற்றாரின் ஊக்குவிக்க மறுத்திடவே.

வல்வையிலே அம்பிகையின் வாசலிலே நிகழ்ந்துதலும்
பல்லிசொல்லால் கலங்கிடவே பனிமொழிதான் கிடைத்திடவே
நல்மதுரை நண்ணினோமோ நம்மன்னை மீனாக்ஷி
அல்லல்தீர் திருக்கரத்தில் மாங்கல்யம் சேர்ப்பித்தே.

மாதேவியீளை

மாலைமாற்றி மாங்கல்யம் தரிப்பித்த ருளியதையும்
வேளையதில் நினைத்தாயோ வேணியன்பாற் சென்றாயோ
காலமெல்லாம் அம்மையப்பர் கழலிணையே துதித்ததினால்
காழகண்டர் பார்வையதால் கைலைதனை அடைந்தாயோ.

பாடசாலை கட்டவைத்தாய் பாக்கியங்கள் சேரவைத்தாய்
கூடவுமே நெசவுசாலை குதூகலமாய் எழும்பவைத்தாய்
பாடசாலை அருகாகப் பரந்துசெல்லும் வீதியினை
நாடும்வகை யமைத்தற்கு நற்றுணையாய் நின்றாயே.

வாழ்வினிலும் தாழ்வினிலும் வளைந்துவளைந்து கொடுத்தும்,
தோளோடு தோளிணைந்து துணையாக நின்றாயே
காலொடிந்த நாயேற்கு மனமொடிய வைத்தற்கு
வாழ்வளித்த உள்ளமது வாட்டமின்றி இசைந்ததுவோ.

பொட்டோடும் பிறையோடும் போவேனென்று வாதிட்டாய்
இட்டமாக நான்முந்திச் செல்வேனென்று வாதிட்டேன்
ஓட்டியநம் போட்டியிலே வெற்றியுடன் சென்றிட்டாய்
இட்டதெய்வம் துணையாக இறையருளை வேண்டுகிறேன்

யார்யாரை மறந்தாலும் யார்நிலையை மறந்தாலும்
சீர்உடைய மூத்தமகள் திருவணைய அம்பிகையின்
வாழ் நிலையை மறத்தற்கு மனமதுதான் ஒப்பியதோ
ஆழ்ந்தவன்பின் இளையாளும் அழுதமுது வெம்பிறாளே.

அந்திம வேளையிலே அருகிருக்கக் கிடைக்கவில்லை
புந்தியும் மயங்கியாங்கே உயிர் பிரியும் வேளையிலே
என்னையும் அழைத்தாயே இறுதிமொழி இழந்தேனே
சிந்தையும் வெம்புதம்மா தேறவழி காணேனே.

ஆதியந்த மிலாவருளுற் நாமரன்தான் நியதிப்படி
தீதறவே படைத்தவற்றை வினைமுடிவில் அழித்தும்ண்டும்
ஓதுமறை உணர்த்திநிற்கும் வீட்டுநெறி செல்லவைப்பார்
ஆதலினால் அமைகின்றோம் அன்புளமே கலங்காதே.

பாசுமீகூல் முத்தமகள் ஸ்ரீ வாலாஹிகையின் ஶ்ரீலாபம்

மீனாட்சி தந்திட்ட குஞ்சென்று ஆசையோடு
தீனாலே உடையாலே திவ்வியமாய்ப் பாராட்டி
காணாமிர்தமுமுட்டிக்கதைகள்தான் சொல்லிவைத்து
நானாளா கவுழைத்த நற்றாயே எங்குற்றாய்

தோள்மேலும் தலைமீதும் சோபிதமாய் இருத்திவைத்து
ஆள் உருவம் அம்புலியில் அழகாகக் காட்டி வைத்து
பால் அமுதம் ஊட்டிநின்று பட்சமாக வளர்த்தாயே
நாள்முழுதும் தேடித்தேடி நலிவுற்றேன் எங்குற்றாய்?

திருமணத்தின் பருவம்வரத் திக்கெல்லாம் தேடித்திரிந்து
அரும்பாடு பட்டாங்கே அன்புருகச் செய்துவைத்தாய்
பொருளாலே உடையாலே பெருமைபெற நடத்திவந்தாய்
அருமைம களென்றென்னை அன்பூர அணைத்துவந்தாய்

எக்குறையுங் காணாது எனைவளர்த்த என்தாயே
எப்பொழுதும் ஏங்கியேங்கி எத்திசையுந்தேடுகிறேன்
முத்தன்ன வெண்முரலும் முழுமதிபோல் முகப்பொலிவும்
சித்தம்மகிழ் அன்புரையும் காணாதே வெம்புகிறேன்.

அந்திம வேளையிலே அருகிருந்த போதிலுமே
இங்கிதமாய் உரைகேட்க இனியவைதான் ஊட்டிவைக்க
முன்னின்று தாகமது முட்டறவே தீர்த்துவைக்க
எண்ணியெண்ணித் துடித்தபோதும் எத்துணையும் பலிக்கவில்லை

கண்கவரும் முகத்தையோ கவலைதீர்க்கும் மொழியையோ
விண்ணதிரும் ஒலியையோ இனியும்நான் கேட்பேனோ
அம்பிகையம் பிகையென் அழைத்தவன் அமுதமொழியும்
எம்மிடையே ஓய்ந்ததம்மா எண்ணியெண்ணி ஏங்குகிறேன்.

**ஹபாசுக்குள் இளைய மகன் புவனாந்திரகையின்
ஹ்ரலாபம் (அவுஸ்த்ரேலியா)**

அம்மாவே! அம்மாவே! அன்பொளிரும் அம்மாவே!
எம்மனதில் என்றென்றும் குடிகொண்ட எம்தாயே
எங்குற்றாய் எங்குற்றாய் எங்குமே தேடுகிறேன்
பந்தபாச மெல்லாமே பறந்தோடி மறைந்ததம்மா.

பாராட்டிச் சீராட்டிப் பாலூட்டி வளர்த்துவந்து
ஊராரும் மதித்திடவே ஒப்புரவாய் வளர்த்து வந்து
சீராருயர் கல்வி பெற்றிடவே அர்ப்பணித்துப்
பாரார்பு கழவைத்த எம்தாயே எங்குற்றாய்?

பாலரைப்போல் கதைபகரும் என்னம்மே பதறுகிறேன்
காலனவன் கவரமுன்பு கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்றாய்
சாலவுமே முயன்றுநானும் காண்பதற்குத் துடித்தேனே
காலனுமே சூட்சிசெய்து கதிகலங்க வைத்தானே.

இராசாத்தி இராசாத்தி என்றழைக்கும் இன்மொழியைச்
சீராக யார்அழைப்பார் செம்பவள வாயாளே!
ஆரார்தான் அழைத்தாலும் அம்மைக்கு நிகராமோ
பாராட்டிச் சீராட்ட யாருமில்லை எம்தாயே.

மருமகன் சீவபாலனின் ஹ்ரலாபம்

மாமியென் றழைத்ததுமே மனம்மகிழப் பார்ப்பாயே
நாமிருவர் பாரத்தை நலமுடனே சுமப்பாயே
நாமிங்குக் கேட்பதெல்லாம் வேளையறிந்து தருவாயே
யாமிங்குத் தேடுகிறோம் ஆறவழி கூறாயோ.

மருமகன் ஜெயந்திரனின் ஹ்ரலாபம் (அவுஸ்த்ரேலியா)

அன்புரைகள் பகரும் மாமி ஆசாரமாய் வாழும் மாமி
பண்புரைகள் பகரும் மாமி காண்போரைக் கவரும் மாமி
என்றெல்லாம் கேட்டேனே எதிர்காணத் துடித்தேனே
நன்றேயவர் போயிட்டார் நான்வறிதே கலங்குகிறேன்.

மருமக்கள் புலம்பல்

அப்புமாமி தாய்மாமி அனைவர்க்கும் அன்புமாமி
எப்பொழுது அழைத்தாலும் இனியமொழி பகர்ந்துநின்று
பற்றதனைக் காட்டிடுவாய் பட்சமாக நடந்திடுவோம்
உற்றமொழி இனியெங்கே உவப்பாகக் கேட்பதற்கு.

வாழ்த்துளிகளின் தீரலாய்

ஆசையுள்ள மச்சாளே! அண்ணனது தேவியரே!
பாசம்மிகுந்தவெம் பண்புடைய அண்ணியரே!
நேசமுடன் அழைக்கின்றோம் நின்வாயைத் திறந்தொருகால்
ஆதரவு கூறாயோ ஆறுதல்கள் செய்யாயோ.

வெறாமக்களின் தீரலாய்

இளையம்மா என்றலுமே இன்முகமாய் பார்ப்பாயே
களிப்புரைகள் கூறிநின்று கவலைகள்தான் தீர்ப்பாயே
எளிமைபுடன் எமையணைத்து இங்கிதங்கள் செய்வாயே
ஒளிமயமாம் உன்முகத்தைக் காணாது ஏங்குகிறோம்.

பேரன்மார், பேர்த்தமார் தீரலாய்

அப்பாச்சி என்றலுமே அன்பொழுகப் பதில்கூறி
எப்பவமே மகிழவைக்கும் எங்களது பேர்த்தியரே
பெற்றார்போல் பேணிநின்று பெருமைகள் தான் செய்வாயே
இப்பொழுது ஏங்குகிறோம் இனியெவர் செய்வென்றே.

வழிபடு தெய்வங்களை இரந்து வேண்டுகல்

வேவில் விநாயகப் பெருமானை வேண்டுகல்

ஓங்காரப் பெருமானே! உமைபயந்த பாலகனே
நீங்காத பிறவிநோயை நீக்கியருள் வேவிலனே!
பாங்காகப் பரிஷ்டனே பாதமலர் போற்றிவந்த
தீங்கிலாத எம்தாயைத் திருவடியிற் சேர்த்தருளே.

வல்வை வைத்தீசுவரப் பெருமானை வேண்டுகல்

வல்வைநகர் ஒளிவிளக்காம் வைத்தீசா காலமெல்லாம்
நல்லருளை வேண்டிநின்று நற்பணிகள் செய்திட்டே
தொல்லைவினைத் துயர்தீர்க்கச் சிவலோகம் நாடிவந்தார்
நல்லவைசெய் எம்தாய்க்கு நலமருள வேண்டுகுமே.

வல்வை நகர் வாலாய்பிகாதேவியை வேண்டுகல்

ஆருயிர்கட் கன்னையாகி அகிலமெலாம் புரந்தருளிச்
சீருடைய வைத்தீசர் திருமருங்கில் வீற்றிருப்போய்
பாருலகிற் பணிபுரிந்து பரமபதம் நாடிவரும்
ஏருடைய எம்தாய்க்கு அருள்புரிய வேண்டுகுமே.

வல்வை நகர் முத்துமாரியம்மையை வேண்டுகல்

குலமது கையேந்தித் துட்டரையே தான்வதைத்துச்
சாலவுமே தாள் பணிவோர்க் கருள்புரியும் மாரியம்மே
காலமெலாம் பணிபுரிந்து கன்மவினை தீர்த்திடவே
மீளவருமெம் தாயார்க்கு அருள்செய்ய வேண்டுகுமே.

சந்நிதி முருகப்பெருமானை வேண்டுகூதல்

சந்நிதியின் முருகோனே! சண்முகனே! தளர்வுடனே
வந்தணையும் அன்பரது வாட்டங்கள் தீர்த்தருள்வோய்!
சிந்தையெலாம் நின்நினைவாய்த் தொண்டுசெய்த எம்தாயார்
பந்தமற நாடிவந்தார் பதமளிக்க வேண்டுகூமே.

தேற்றம்

அறமுரை எம்பிரான் ஐந்தொழில் வழியினில்
பிறந்தவர் இறத்தலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்
முறைமுறை நிகழ்வது முதிர்வினை நியதியாம்
முறையதை உன்னியே முன்னுற அமைகுவாம்.

ஆத்மசாந்தியா

நாகவரத தேவஸ்தானம்

கலாநிதி அருட்கவி சீ. விநாசித்தய்யி புலவர்

அளவெட்டி.

எடுத்த பாதத்தி ஏகாந்த சுகம் பெறுவார்

கலைவள்ளல் கதிர்காமத் தம்பிக் கேற்ற
கற்பகமாய் மனைமாட்சி ஒருங்கே சேர்ந்த
நிலைகொள்ளும் குணம்படைத்த ஞானச்செல்வி,
நெஞ்சிலே கணவன்திரு வடிகள் போற்றும்
தலைசிறந்த மாதேவிப் பிள்ளையென்னும்
தத்துவப்பேர்ப் பொருத்தமுற வாழ்ந்தார், சோதி
மலைசிறந்த சிவனடியை இடபத்திங்கள்
மகம்சிறந்த சீடியிலே சென்றடைந்தார்.

அன்புநிறை முகம்பொலிவும் அறம்பொருந்தும்
அமுதமொழிப் புன்சிரிப்பும் மாணவர்க்கும்
பொன்பெருகப் போதிக்கும் தாய்போற் பண்பும்
புரு'ன்மனக் குறிப்பறிந்து பயிலும்மாண்பும்
என்புருகித் தெய்வங்கள் தொழும் சிறப்பும்
இணைந்தநல்லாள் மாதேவிப் பிள்ளை, தில்லை
இன்பநட ராசனின் எடுத்த பாதத்
தேகாந்த சுகம்பெறுவார். போற்றுகின்றேன்.

ஆத்ம சாந்திப்பா

மு. திருநாவுக்கரசு

ஐய்வு பெற்ற மாவட்ட நீதியதி

ஸிகடகணி.

சைவமும் தமிழும் தளைத்தோங்க தன் வாழ்நாளில்
தன் கணவர் கவிஞர் கதீர்காமத்தம்பியுடன் இணைந்து
அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அரும்பணி ஆற்றிய
ஆசிரியை மாதேவிப்பிள்ளையின் பிரிவு கேட்டு
அற்றொணாத்துயர் உற்று வழங்கிய ஆன்ம
சாந்திப்பா.....

அன்வொடு	பண்பும்
அறநெறி	வாழ்வும்
சைவமும்	தமிழும்
தன்னிரு	கண்களாய்
துயநல்	வாழ்வு
துலங்கிட	வாழ்ந்த
அன்பின்	பிறப்பிடம்
அறிவின்	பொக்கிஷம்
அன்சையாம்	எங்கள்
அற்புதத்	தமிழ்மகள்
கவிஞனின்	துணைவி

கவிந்நிறை மாது
 வள்ளுவனோடு வாசகியம்மை
 இன்புறக் கண்ட இணையிலா வாழ்வை
 மண் மிசைகண்டீர் மாண்பதும் எய்தினீர்
 அல்லும் பகலும் அயராதுழைத்து
 சொல்லரும் சேவை ஆற்றிய தாயே.
 மண்ணில் உம்புகழ் மறையா என்றும்
 மீண்டும் ஒருமுறை இம்மண்ணில் பிறந்து
 விடிவது பெற்ற வீங்குநீர் இலங்கையில்
 சுவடி கதிர்காமத்தம்பியுடன் கடிமனம்புரிந்து
 தெய்வத் தொண்டை சிறப்புறச் செய்குவீர்
 பிறப்பதும் உண்டேல் இறப்பதும் உண்டு
 இறப்பினில் ஈசன் இணையடி நண்ணி
 மறுபிறப்பினை மாண்புறு இலங்கையில்
 சிறப்பெலாம் பெற்றிடும் பிறப்பினைப் பெறுக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

கண்ணீர் அஞ்சலி

2005.06.13 ல் அமரத்துவமடைந்த
தருமத். மாதேவீப்பிள்ளை கதீர்காமத்தம்பி
 (ஓய்வு பெற்ற அதிபர், ஆசிரியர்)

எமது பாடசாலை போற்றுகின்ற நல் ஆசானாய்
 பாடசாலை வளம் பெறும் நல் அதிபராய்
 சிறந்த நற் சமூக சேவகராய்த் துலங்கி
 எம்மைக் கண்ட போதெல்லாம்
 இன்முகத்தைக் காட்டி
 இனிய பல வார்த்தைகள் பேசி
 அழைக்கின்றபோது அன்னைக்கு நீகரான
 அரவணைப்பைச் செய்து நின்று
 அனுதினமும் ஆன்மீக நெறி மிளிர்
 ஆலயங்கள் தோறும் தவறாது சென்று
 ஆண்டவனைத் தொழுது நின்று
 நல்வழி காட்டிய மாதேவீப்பிள்ளை அன்னை
 மறைந்த துயர் செய்தி எம்
 அனைவரையும் வாட்டுகிறது
 அன்னையின் ஆத்மா சாந்தி பெற
 அவர் குடும்பத்துடன் நாம் இணைந்து
 பிரார்த்தித்து நிற்போமாக.

வல்லவடி தீர்த்தி ஒல்தீம்
 கலைவடி பாடசாலை
 வல்லவடித்தொரு.
 2005.06.16

அதிபர், ஆசிரியர்,
 மாணவர்கள்,
 பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்,
 பாடசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கம்.

மாதேவீப்பிள்ளை

ஓன்ஹி ஓஹீலம்

எமது குடும்ப ஒளிவிளக்கு நோய்வாய்ப்பு பட்டதைக் கேள்வியுற்று ஒடிவந்து உறுதுணை செய்தவர்களுக்கும், வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்று ஆவி பிரிந்து வீடுவரும் வரை தளராது அரும்பணி ஆற்றியவர்களுக்கும், வருகை தந்து துயரிற் கலந்தோர்க்கும், ஆறுதல் கூறினோர்க்கும், தொலைத்தொடர்பு, தந்திகள் மூலம் அனுநாயந் தெரிவித்தோர்க்கும், தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் செய்து தந்தோர்க்கும் எனது இளைய மகள் உரிய நேரத்தில் வீடு வந்து சேர உதவினோர்க்கும் தீக்கடன் கிரியைகளுக்கு தவினோர்க்கும், அந்தியேஷ்டி, சபிண்டகரண ஒழுங்குகள் சிறப்பாக நடக்க உதவினோர்க்கும் அவற்றிற் கலந்து கொண்டு அமரரின் ஆத்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்தவர்களுக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிய்தோடு சபிண்டகரணத்தைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் மதிய போசனத்திலும் கலந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம். தீக்கடன், நீர்க்கடன் கிரியைகளை நன்காற்றிய சிவாச்சாரியப் பெருமக்களையும் போற்றி நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

பரமசிவகுருபூசக்தவர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வினாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
அது இய்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்ற உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இந்த மாற்றம் உகை நியதியாகும்.

